

صفائی - «مسئولان کشور ترکیه به ما پیشنهاد دادند تا ما با ملیت ویرچم آن هارکاب بز نیم، در عوض آن ها حمایت مالی از ما داشته باشند، اما ما این پیشنهاد را نپذیرفتیم و ترجیح دادیم با نام «ایرانی» و با هزینه شخصی پیام رسان صلح و دوستی در ایران و جهان باشیم.» این قسمت کوتاهی از گفتگوی عبدا... مصباح سرهنگ بازنشسته ارتش است که به عنوان سفیر صلح در ۸۵ کشور از چهار قاره رکاب زده است. در سه استان تهران، البرز و تبریز نام او را بر روی کوچه ها گذاشته اند. این جانباز هشت سال دفاع مقدس این بار میهمان مشهدی هاست تا سفر شش ماهه اش را از جوار حرم مطهر رضوی آغاز کند و خودش را به مسابقات جام جهانی کشور روسیه برساند. حضورش در میهمان سرای ثامن الائمه (ع) بهانه ای برای گفتگوی ما با او و همراهش «مسعود نجانی» شد.

«عبدا... مصباح» جهانگردی که
۸۵ کشور را رکاب زده است

۱۲۰ کیلومتر در روز

دوچرخه سواری از کارمانند

وقتی حکم بازنشستگی اش را به او دادند به همسرش گفت؛ حالا که بازنشسته شده ام، حتما می میرم. من تحمل خانه نشینی و بیکاری را ندارم. مصباح فکرش را هم نمی کرد روزی سفیر صلح ایران شود و با رفتن به ۸۵ کشور دنیا، پیام صلح و دوستی مردم کشورمان را به گوش جهانیان برساند. او متولد ۱۳۳۳ است و پس از ۳۰ سال کار و سپس بازنشستگی از سال ۱۳۸۱ به خاطر علاقه اش به دوچرخه سواری، عضو فدراسیون دوچرخه سواری کشور شد و از آن تاریخ به بعد تحت عناوین مختلف حمایت از کودکان سرطانی، بی سرپرست، بدسرپرست، خلیج فارس ایران، حمایت از آبزیان دریای خزر، از خزر تا خلیج، احیای دریاچه ارومیه به عنوان سرمایه ملی در شهرهای مختلف رکاب زد. او همچنین از سال ۱۳۸۷ به صورت فراملی با نام سفیران صلح و دوستی بین ملت ها در کشورهای مختلف رکاب زده است. مصباح می گوید: سال ۸۷ روز جهانی کودک تصمیم گرفتیم با شعار حمایت از کودکان سرطانی پس از رکاب زدن در ۹ استان کشور به کشورهای جنوب آسیا شامل تایلند، مالزی، سنگاپور، اندونزی و سوماترا سفر کنیم. نکته قابل توجه در این سفر این بود که هر چند استقبالی برای آغاز سفرمان در ایران نشد، اما وقتی به هر یک از کشورهای جنوب آسیا وارد می شدیم، مسئولان آن کشور از ما استقبال می کردند. وی ادامه می دهد: در کشورهای توسعه یافته دوچرخه به عنوان وسیله «سبز» شناخته شده است، اما استفاده از دوچرخه در کشور ما فرهنگ سازی نشده و آدم های پایه سن گذشته از آن استفاده می کنند. شاید به همین دلیل است که در بسیاری از کشورها مردمش در کوچه و خیابان برای مادرست تکان می دهند و ابراز علاقه می کنند اما اگر ۲۰ سال هم در ایران رکاب بز نیم، یک نفر، یک لیوان آب هم به ما نمی دهد.

از مرقد امام راحل تا نوفل لوشاتو

این دوچرخه سواران جهانگرد علاوه بر پیام صلح و دوستی

پیام های حمایت از محیط زیست و داشتن شهر سالم را هم به همراه داشته و تا سال ۱۳۹۳ حدود دو هزار نهال زیتون را که نماد صلح جهانی است، در کشورهای مختلفی که از آن ها گذشته اند کاشته اند. این جانباز ۲۵ درصد می افزاید: در سال ۱۳۹۳ علاوه بر دو هزار نهالی که گفتم ۱۴ نهال زیتون را برای زنده نگه داشتن یاد و خاطر امام در مسیر سفر از مرقد امام راحل به دهکده نوفل لوشاتو کاشتیم. اولین نهال از این مجموعه به دست سید حسن خمینی در مرقد حضرت امام کاشته شد و آخرین نهال را در ۱۴ خرداد ماه ۱۳۹۳ در دهکده نوفل لوشاتو فرانسه کاشتیم.

روزی هشت ساعت رکاب می زنیم

وقتی صحبت از ۸۵ کشور به میان می آید، یعنی مسافتی طولانی که تصورش هم سخت است. مصباح درباره این سفرها توضیح می دهد: برای سفر به کشورهای اروپایی باید به ترکیه و از آنجا به یونان و از آنجا به کشورهای اروپایی با کشتی برویم. چون راه زمینی ندارد. با دوچرخه مسیر ایران به ترکیه ۲۱ روز زمان می برد. هر روز ۱۲۰ تا ۱۳۰ کیلومتر را طی هشت ساعت رکاب می زنیم.

ملیتمان را نفروختیم

علاقه زیادی به سفر داشت؛ برای همین می خواست کاروان زیارتی داشته باشد. سال ۱۳۸۲ برای تکمیل پرونده مجوز کاروان زیارتی به سازمان میراث فرهنگی و گردشگری وقت می رود و در آنجا با «کرامت عزیززاده» آشنا می شود. عزیززاده برای اخذ مجوز سفر با دوچرخه به دور ایران با شعار خلیج همیشه فارس آمده بود که مسئولان میراث فرهنگی از طرح او استقبال نکردند. همانجا این دو نفر برنامه های سفر با دوچرخه را اجرایی می کنند و دوستی و همسفری شان پا می گیرد. آن ها در این سال ها از طرف

در سال ۱۳۹۳
۱۴ نهال زیتون
را برای زنده نگه
داشتن یاد و خاطر
امام در مسیر
سفر از مرقد امام
راحل به دهکده
نوفل لوشاتو
کاشتیم

